

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 3 (1903)

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1894-1902), Περίοδος Α'

Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 1 Ιανουαρίου 1894 - 31 Δεκεμβρίου 1894

Αρ. ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ, Κ. Δ. ΚΑΠΡΑΛΟΣ

doi: [10.12681/dchae.1547](https://doi.org/10.12681/dchae.1547)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ Α., & ΚΑΠΡΑΛΟΣ Κ. Δ. (2013). Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου από 1 Ιανουαρίου 1894 - 31 Δεκεμβρίου 1894. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 3, 3-6. <https://doi.org/10.12681/dchae.1547>

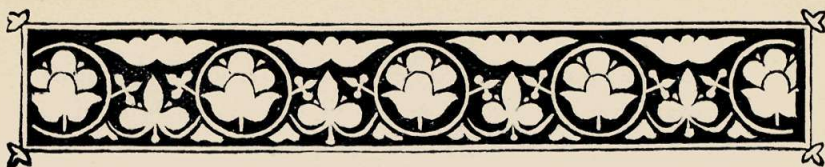

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Έκθεσις των εργασιών του Διοικητικού Συμβουλίου
από 1 Ιανουαρίου 1894 - 31 Δεκεμβρίου 1894

Δελτίον ΧΑΕ 3 (1894-1902), Περίοδος Α' • Σελ. 3-6

ΑΘΗΝΑ 1903

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ
ΤΟΥ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΑΠΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1894—31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1894

ΠΡΟΕΔΡΕΙΑ Α. ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ

Φίλοι ἑταῖροι

υμφώνως τῷ 31ῳ ἄρθρῳ τοῦ ἡμετέρου Καταστατικοῦ ὑποβάλλομεν Ὑμῖν ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1894 πεπραγμένων.

Δεκαετία συμπληροῦται σήμερον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας. Πᾶν ὅ,τι ἦτο δυνατόν νὰ πράξωμεν κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα εὐσυνειδήτως λέγομεν ὅτι τὸ ἐπράξαμεν.

Ἐκ τοῦ ἐπιπόνου δέ, ἀλλὰ λίαν καρποφόρου παρελθόντος, θάρρος ἀντλοῦντες, εὐέλπιδες ἀτενίζομεν εἰς τὸ εὐρὸ μέλλον τῆς ἡμετέρας Ἑταιρείας.

Εὐτύχημα θεωροῦμεν, ὅτι τὸ ἔργον ἡμῶν μετ' ἐνδιαφέροντος νῦν παρακολουθοῦσιν ἄνδρες ἀποκλειστικῶς ἀφοσιωθέντες εἰς μελέτην καὶ σπουδὴν τῶν ἀρχαιολογικῶν σπουδῶν.

Οἷαν μέριμναν δεικνύουσι σήμερον οἱ ἀρχαιοφιλοὶ πρὸς διάσωσιν τοῦ κινδυνεύοντος Παρθενῶνος, τὴν αὐτὴν προθυμοποιοῦνται νὰ δειξῶσι καὶ ὑπὲρ παντὸς χριστιανικοῦ κειμηλίου, ὑπὲρ τῆς διασώσεως πάσης χριστιανικῆς ἀρχαιότητος, καὶ μάλιστα ὑπὲρ τῶν μοναδικῶν ψηφροθετημάτων τῆς εὐκλεοῦς Μονῆς τοῦ Δαφνίου.

Ἄν ἡ Ἑλλάς καὶ σήμερον ἀκόμη εἰς τοὺς χαλεποὺς τούτους καιροὺς διατηρεῖ ἀμείωτον τὸ γόητρον αὐτῆς ἐν τῇ ξένῃ, τοῦτο κυρίως ἐφείλεται εἰς τὸ παρελθόν της.

Ἄντὶ πάσης θυσίας σπουδάσωμεν νὰ διατηρῶμεν τὰ ἔργα τῶν ἀθανάτων προγόνων ἡμῶν, ἵνα καὶ εὐπρόσωποι παριστάμεθα πρὸ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὡς ἀντάξιοι τούτων υἱοὶ καὶ ἀπόγονοι.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1894 συνῆλθεν ἐν Spalati-Salonis τῆς Αὐστρίας τὸ πρῶτον χριστιανικὸν ἀρχαιολογικὸν συνέδριον, ἐν ᾧ προσεκλήθη καὶ ἡ ἡμετέρα Ἐταιρεία ἀντιπροσωπευθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐπιτίμου μέλους τῆς Ἐταιρείας ἡμῶν καὶ καθηγητοῦ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ ἐν Greifswald Πανεπιστημίῳ κ. V. Schultze.

Ὁ ἡμέτερος ἀντιπρόσωπος ἀνέπτυξεν ἐν αὐτῷ τὸν σκοπὸν τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας, καὶ ἐξῆρε τὴν συλλογὴν τῶν ἐν τῷ Μουσείῳ ἡμῶν διαφυλαττομένων ἀντικειμένων.

Τὰ ψηφροθετήματα τῆς Μονῆς Δαφνίου, ἡ Βασιλικὴ τῆς Χαλκίδος καὶ οἱ ναοὶ τοῦ Μιστραῖ ἀπησχόλησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἡμετέραν Ἐταιρείαν.

Αἱ ἐνέργειαι ἡμῶν ἐν ἐκτάσει ἐκτίθενται ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἐλπίζομεν ὅτι κατὰ τὴν νέαν ταύτην ἀρξαμένην περίοδον τῆς Ἐταιρείας ἡμῶν πλήρης ἐπιτυχία θέλει στέψει τοὺς ὑπὲρ τῆς διασώσεως τῶν περισέμων λειψάνων τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος ἀγῶνας ἡμῶν.

Ἐκτακτον εἰσφορὰν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἔχομεν ἐκ δραχ. 500 τὴν δωρεὰν τοῦ ἐν Παρισίοις κ. Χρηστάκη Ζωγράφου.

Δύο δὲ ἱεράρχαι τῆς Κρήτης, ὁ θεοφιλέστ. ἐπίσκοπος Πέτρος κ. Τίτος, καὶ ὁ σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Χερρονήσου κ. Διονύσιος, ὑπεσχέθησαν ἡμῖν τὴν κατ' ἔτος ἀποστολὴν, ὁ μὲν, φράγκων χρυσῶν 50, ὁ δέ, φράγ. χρυσ. 60 ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας.

Ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν ἀριθμεῖ τακτικὰ μὲν μέλη 93, ἀντεπιστέλλοντα δὲ 101.

Ἡ σύντομος αὕτη ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων ἀριδῆλως καταδεικνύει, φρονοῦμεν, ὅτι ἡ ἡμετέρα Ἐταιρεία, ὅση αὐτῇ δύναμις, ἐργάζεται. Τοῦτο ἄλλως τε ἀκόπως δύναται τις νὰ συναγάγῃ ἐκ τοῦ ἐσχάτως ἐκδοθέντος Β' Δελτίου τῆς Ἐταιρείας ἡμῶν, ἐν ᾧ καταφαίνεται ὅποια καὶ ὀπόση ἐργασία ἐγένετο εἰς τοσοῦτο βραχὺ χρονικὸν διάστημα.

Ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1894 ἐθρήνησε καὶ θρηνεῖ τὸν θάνατον τριῶν προσφιλῶν Ἐταίρων, τοῦ Γεωργίου Ι. Δουρούτη, ἐπὶ τετραετίαν διατελέσαντος ταμίου τῆς Ἐταιρείας, καὶ μετ' ἐξόχου ζήλου αἰείποτε ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς Ἐταιρείας ἐργασθέντος, τοῦ Ἰωάννου Θεοφιλάτου ἐπὶ διετίαν μετὰ πολλοῦ ζήλου ὑπηρετήσαντος τὴν ἡμετέραν Ἐταιρείαν ὡς Συμβούλου, καὶ τοῦ σοφοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Ρώσσου ἀρχιμανδρίτου Ἀντωνίνου, ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἐταιρείας ἐπὶ τετραετίαν διατελέσαντος, καὶ εἰδικῶς ἀφοσιωθέντος εἰς τὴν σπουδὴν καὶ μελέτην τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἢ διάσωσις τοῦ Ἀθήνησι ναοῦ τοῦ Νικοδήμου κατὰ τὸ πλεῖστον εἶνε ἔργον αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς ρωσσιστὴ ἐδημοσίευσε τὰς ἐπὶ τῶν ραβδώσεων τῶν Προπυλαίων, τοῦ Ἐρεχθείου, τοῦ Παρθενῶνος καὶ Θεσηείου πολυτίμους χριστιανικὰς ἐπιγραφάς. (Ἐν Πετροπόλει 1874).

Διὰ τοῦ θανάτου τούτου ἡ ἐπιστήμη ἀπώλεσε πολύτιμον βραχίονα καὶ ἄριστον σκαπανέα.

Τὸ δὲ ἡμέτερον Διοικητικὸν Συμβούλιον διεβίβασε συλλυπη-

τήριον πρὸς τὴν ἁγιοτάτην Σύνοδον πασῶν τῶν Ρωσσιῶν (α).

Ἐν ἧ ἐποχῇ μεγίστη ὑπάρχει ἔλλειψις ἀνδρῶν μετὰ ζήλου ἐργαζομένων ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων, ὁ θάνατος αὐτῶν δυσαναπλήρωτον ἀφῆκε κενόν.

Ἀπὸ καρδίας εὐχρηθῶμεν, Κύριοι, τὴν πρόοδον τοῦ σωματείου ἡμῶν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πατρίδος καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

(α) Τὸ ἔγγραφον ἔχει οὕτω :

Ἄριθ. 624

Ἀθῆναι 19 Νοβρίου 1894.

Πρὸς

τὴν Ἁγιοτάτην Σύνοδον πασῶν τῶν Ρωσσιῶν.

Ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία ἡ ὑπὸ τὴν Σεπτὴν καὶ Ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τῆς Σεπτῆς ἡμῶν Ἀνάσσης διατελοῦσα, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις Πανοσιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου καὶ Ἀντωνίου βαθέως συλλυπεῖται τῇ Ἀγιοτάτῃ Συνόδῳ ἐπὶ τῇ στερήσει πολυτίμου τέκνου τῆς τε Ρωσικῆς καὶ Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, καὶ καλοῦ στρατιώτου τῆς ἐπιστήμης.

Ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε θέλει λησμονῆσει, ὅτι ἡ διάσωσις τοῦ ἐν Ἀθήναις ναοῦ τοῦ Νικοδήμου, καὶ αἱ πολυτίμοι ἀναγνώσεις τῶν ἱστορικῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν ραβδώσεων τοῦ Παρθενῶνος καὶ τοῦ Θησαυρίου εἰσὶν ἔργα τοῦ Πατρὸς Ἀντωνίου.

Κύριοι ἀναπαύσαι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, αἱ δὲ εὐχαὶ αὐτοῦ εἴησαν μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ἣν τοσοῦτον ἡ μακαρία αὐτοῦ ψυχὴ ἠγάπησεν.

Ὁ Πρόεδρος

ΔΡ. ΠΑΠΠΟΥΔΩΦ

Ὁ Γραμματεὺς

Κ. Δ. ΚΑΠΡΑΛΟΣ